

ΠΑΛΗΘΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΟΙ ΡΕΤΖΑΙΟΙ

Μιά φορά κ' έναν καιρό... όταν ήμουνα σὲ κάποια ὑπηρεσία, ἦρθε ἕνας ἀξιωματικός του πεζικού, και μὲ εἶπε ἀσθμαίνοντας :

- Εἴμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν Ρετζαίων !
- Καλὰ, τοῦ ἀπάντησα, προσέξτε μονάχα νὰ... μὴν τὰ χάσετε.
- Ἀδύνατον ! τὸν ἔνα, σχεδόν, τὸν ἔχουμε στὰ χέρια μας.

- Ποῦ ;
- Ἐδῶ.
- Ἐδῶ ! Τι θέλει ἐδῶ.
- Εἶνε μεταμφιεσμένοι και γυρίζε στην ἀγορά. Τὸν παρακολουθοῦμε.
- Και γιατί δὲν τὸν πιάνετε ;
- Τὸν ἀφίνομε γὰ νὰ ἰδοῦμε ποῦ θὰ πᾶει και ποῦ θὰ σταθῆ κ' ἔτσι νὰ συλλάβουμε διη τῆ συμμορία. *Ἐχει πρώτης τάξεο; μεταμφίεση ὁ ἄθλιος !...
- Τι φορεῖ ;
- Σιολὴ ἀξιωματικὸς τῆς χοροφυλακῆς.

Ἡ εἰδήσις αὐτὴ δὲν μοῦκανε καμμὰ ἐντύπωσι. Ἦταν ἀδύνατον νὰ βροῦκωνται οἱ Ρετζαῖοι στὴ Μακεδονικὴ ἐκείνῃ περιφέρειᾳ κ' ἔπειτα ἀποκομῆς πληθαίζαν και δὲν ἦταν καθόλου παράξενο, νὰ γυθῆκε κανένας ἀστέλιος και νὰ παρεγγιθῆκε ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ ἔηλο τῆς ὑπηρεσίας και ἀπὸ τὴν ἄγνοια τῶν νεοεθθέντων ἀξιωματικῶν.

- Εἴμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν Ρετζαίων

Εἶχα λοιπὸν ληρομονήσει σχεδόν τὴν εἰδησι αὐτὴ και τὴν ἀναστάσει τοῦ Φρουραρχείου, όταν εἶδα νὰ μπαίνει στὸ γραφεῖο μου κάποιος φίλος μου Μοίραρχος ἀπ' τὴν Κρήτη, περαστικός ἀπὸ κεῖ, μὲ τὸν ὅποιο ἄλλοτε ἔτυχε νὰ ὑπηρετοῦμε στὴν Ἱδία πόλι τῆς Μακεδονίας, ἐγὼ ὡ; ὑπάλληλος κ' αὐτὸς ὡς ἀστυνόμος. Κάθησε λίγη ὥρα, μιλήσαμε, τὸν ρώτησα τὰ κατ' αὐτὸν και τὸν παρακάλεσα νὰ φάμε μαζί τὸ μεσημέρι.

Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα ἀπ' τὴ στιγμὴ ποῦφυγε ἀπ' τὸ γραφεῖο μου ὁ φίλος μου ἀξιωματικός τῆς χοροφυλακῆς και βλέπω νὰ μπαίνει ἕνας λοχίας κατάχλωμος.

- Κύριε τάδε, μοῦ λέει, ὁ κ. λοχαγὸς μ' ἔστειλε νὰ σᾶ; εἰδοποιήσω νὰ λάβετε τὰ μέτρα σας.

- Τι εἶδους μέτρα ;

Τότε ὁ λοχίας ἔσκυψε και μοῦτε ἐμπιστευτικῶς :

- Οἱ Ρετζαῖοι περιφέρονται γύρω ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας.

- Εἶνε ἀκόμα μεταμφιεσμένοι ;

- Μάλιστα.

- Πόσοι εἶνε ;

- Δὲν ἔξω... ἀρκετοὶ !...

Δὲν φανατίζομουν ποτὲ ὅτι οἱ Ρετζαῖοι θὰ ἔδιναν ραντεβὸ στὸ γραφεῖο μου. *Ἐν τούτοις ὁμοῦ ρώτησα τὸν λοχία :

- Καὶ τί ἦρθανε νὰ κάνουνε ἐδῶ ;

- Δὲν ἔξω !... ἴσως νὰ θέλουν νὰ σᾶς ἀνατινάξουν στὸν ἄερα ;

- Ἐμένα ;

- Μάλιστα.

- *Ἐ, τότε συλλάβατέ τους !

- Ὁχι ! Καλύτερα νὰ τοὺς παρακολουθήσουμε, γὰ νὰ συλληφθοῦν και οἱ συναρξαζόμενοι μαζί τους.

- *Ἐ, τότε, ἀφήστε τους νὰ με ἀνατινάξουν.

Δεκάδες προσφύγων ἐμπήκαν τὴ στιγμὴ αὐτὴ στὸ γραφεῖο και ἡ φασαρία μ' ἔκαμε νὰ ληρομονήσω τοὺς Ρετζαῖους, ποῦ ἀπειλοῦσαν νὰ με μεταθέσουν ἀπὸ τὴν διοίκησι στήν... ἀεροπορία !...

- Πολλὲ διαδίδονται ἐδῶ.

- Ἐξέρις, τὸ σπῆτι εἶνε ζωσμένο ἀπὸ στρατὸ.
- Γιατί ;
- Δὲν ἔξω.
- Καὶ τί κάνουν ;
- Τίποτε.

- *Ἐ, τότε, ἀφῆσέ τους νὰ κάθωνται. Μολιταῦτα σηκώθηκα, πλησίασα στὸ παράθυρο και τότε εἶδα τὸν λοχαγὸ τοῦ φρουραρχείου νὰ λοξοφύει ἀπὸ μιὰ γωνιά τοῦ σπιτιοῦ, γὰ νὰ μὴν τὸν δᾶ.

- Μπὰς και τρελλάθηκα ὁ λοχαγὸς ; σκέφθηκα.

Ὁ λοχαγὸς αὐτὸς ἦταν ἕνα καλὸ κ' ἦσυχο παιδί, μὰ εἶχε μανία «θράσους». Παντοῦ ἔβλεπε κοιμιστὴδες κ' ἄλλο τὸν κόσμο τὸν περνοῦσε γὰ... Βουλγάρους ! Ὁστόσο δὲν ἀνησύχησα. Ξανακάθησα στὸ τραπέζι και συνέχισα τὴν κουβέντα μὲ τὸν φίλο μου Μοίραρχο, τὸν ὅποιο παρακάλεσα νὰ μείνῃ καμμὰ ἡμέρα ἀκόμη στὴν πόλι μας. Μοῦ εἶπε ὅτι ἦταν βιαστικός και ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος. Εἶχα στὴ διάθεσί μου τότε ἕνα χαλασμένο αυτοκίνητο, τὸ ὅποιο ὀνομάζαμε «σοκολατένιο», γιατί σὲ κάθε χίλια μέτρα ἔσπαζε. Τοῦ τὸ ἔδωκα νὰ κατεβῆ στὸν πλησιέστερο σιδηροδρομικὸ σταθμὸ, γὰ νὰ πάρῃ τὸ τραῖνο.

- Ἀποκρίσις ἔχουμε τώρα. Θὰ γυθῆκε κανένας ἀστέλιος και...

Τὴν ἄλλη μέρα εἶχα ξεκάσι περὶ τὴν τρομερὴ πληροφορία, περὶ Ρετζαίων, όταν ἔρχεται ὁ τότε Δῆμαρχος τῆς πόλεως; ταραγμένως και μοῦ λέει :

- Τι εἶνε αὐτὰ, κύριε τάδε, ποῦ διαδίδονται ἐδῶ γὰ σᾶς ;

- Ποιά ;

Ὁ Δῆμαρχος σὴν νὰ ἐδίσταζε.

- Τι ἔπαθες, τοῦ λέω. Μίλα, τι θέλεις γὰ νὰ πῆς ;

- Νί, λένε, δηλαδὴ, ἔξω και σᾶς καταγγεῖλαν μάλιστα, μοῦ φαίνεται, ὅτι σᾶς ὑποθάλψατε και ἐφυγαδεύσατε τοὺς ληστὰς Ρετζαῖους !...

- Τι διάβολο, ἐσκέφθηκα. Ἡ ἐγὼ δὲν εἶμαι σήμερα καλὰ, ἢ ὅλοι τρελλάθηκα !...

- Οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι, τούλαχιστον, μοῦ λέει, εἶνε ἀναστατωμένοι.

Μὴ θέλοντας νὰ τραβῆξῃ περισσότερο ἢ περιέργη αὐτὴ κομωδία, ἐκάλεσα τὸν λοχαγὸ, γὰ νὰ μάθω τι συμβαίνει.

- Νά... ἔξερεις, μοῦ λέει, ἐκεῖνος ὁ ὑποκτος μὲ τὴν στολὴν μοιραρχοῦ χῆς...

- *Ἐ, τι ἔκαμεν ἐκεῖνος ὁ ὑποκτος μὲ τὴν στολὴν μοιραρχοῦ ;

- Μοῦ εἶπανε πὸς εἶν' ὁ Ρέτζος.

- Ὁ Ρέτζος ;

- Ναι. Κ' ἐνὸς τὸν παρακολουθοῦσαμε τὸν εἶδαμε νὰ μπαίνει στίτι σας και ἔπειτα νὰ τοῦ δίνετε αυτοκίνητο γὰ νὰ φύγῃ. Ποῦ πῆγε ;

- Στὰ βουνά.

- Στὰ βουνά ! Σὲ ποιά βουνά ;

- Νά αὐτὰ ποῦ βλέπετε ὁῶ τριγύρω !

- Δηλαδὴ, μᾶς ἔφυγε.

- Διόλου.

- Τότε τι πῆγε νὰ κάμῃ στὰ βουνά ;

- Νά συλλάβῃ κάποιους.

- Ποιούς ;

- Τοὺς... Ρετζαῖους, ποῦ κυνηγοῦσατε και σᾶς χῆς !.

Ὁ λοχαγὸς ἔμεινε ἀφωνος και μὲ κυττοῦσε στὰ μάτια. *Ἐπὶ τέλους τὸν διεφώτισα :

Ὁ μοιραρχὸς ὁ ὅποιος ἀναστάτωσε διη τὴν ἀσφάλεια τῆς χώρας, ἦταν ὁ καλὸς ἀξιωματικός τῆς χοροφυλακῆς κ. Γ. Βρέτζος, διεθθὼν τυχαίως ἀπ' ἐκεῖ. Οἱ χοροφυλακῆς ποῦ τὸν εἶδαν ἀνησύχησαν.

Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ τῶν χοροφυλακῶν, προκάλεσε τὴν περιέργειαν και τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας. Κάποιος πολιτῆς, ποῦ φαίνεται πὸς θὰ γνώριζε τὸν μοιραρχο, εἶπε στὸ λοχαγὸ :

- Ἐξέρις ποιὸς εἶνε αὐτός; εἶνε κρυφονοτάζαν οἱ στρατιωτῆς ὁ Βρέτζος.

Ὁ Βρέτζος ἔγινε Ρέτζος και .. κατεδιώχθη ...

Σὲ λίγες ἡμέρες ἦ ἐν Θεσσαλονικῇ προϊσταμένη μου ὑπηρεσία μ' ἔρωτούσε ν' ἀναφέρω τάχιστα «Τι συνέβη εἰς τὴν πόλιν μας μὲ τοὺς Ρετζαῖους ;»

Και ἐγὼ τὸ ἀναφέρω... σήμερον, ἐδῶ !... ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ἀπὸ τὴ γωνιά τοῦ σπιτιοῦ εἶνε κρυφονοτάζαν οἱ στρατιωτῆς